

සංයුත්තනිකායෝ > සලායනනවග්ගො > සලායනනසංයුත්තං > අනිච්චිතවග්ගො

1. අනිච්චිතවග්ගො

නමො තස්ස හගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

ලේ භාග්‍යවත් අභිත් සම්මාසම්බුද්ධරජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා.

1. 1. 1.

අඡ්‍යෙන්ත්තානිච්චිතවසුත්තං

අඡ්‍යෙන්ත්තානිච්චිතව සූත්‍රය

1. එව් මෙ සූත්‍රං. එක් සමයේ හගවා සාවන්තීය. විහරති ජේතවතෙන අනාථපිශ්චිකස්ස ආරාමේ. තතු බො හගවා හික්ඩු ආමත්තෙසි “හික්බලො”ති. “හදන්තෙ”ති තේ හික්ඩු හගවතො පච්චස්සොසුං. හගවා එතද්වාව:

1. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැබුත්තුවර සම්පයෙහි උෂ්නවන නම් වූ අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිනි වැඩවසන සේක. එහි දි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ‘මහණෙනි’යි හිජ්ජ්‍යන් ඇමතු සේක. ඒ හිජ්ජ්‍යහු වහන්සැයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වුහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙල වදාල සේක:

වක්ඩු. හික්බලො අනිච්චිතව. යදනිච්චිතව. තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා. යදනත්තා තං ‘නෙතං මම, නෙසො’හමස්මී, න මෙ’සො අත්තා’ති එවමෙතං යථාභුතං සම්මජ්ජන්ද්ංජාය දටියිබාං.

මහණෙනි, ඇස අනිත්‍ය ය, යමෙක් අනිත්‍ය වේ නම් එය දුක් වෙයි. යමෙක් දුක් වේ නම් එය අනාත්ම වෙයි. යමෙක් අනාත්ම වේ නම් එය “තෙලෙ මාගේ නො වෙයි, තෙලෙ මම නො වෙමි, තෙලෙ මාගේ ආත්මය නො වේ” ය යි මෙසේ තෙලෙ ඇති සැබුයෙන් මනානුවණීන් දැක්ක යුතු ය.

සොතං අනිච්චිතව. යදනිච්චිතව. තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා. යදනත්තා තං ‘නෙතං මම, නෙසො’හමස්මී, න මෙසො අත්තා’ති එවමෙතං යථාභුතං සම්මජ්ජන්ද්ංජාය දටියිබාං.

කන අනිත්‍ය ය, යමෙක් අනිත්‍ය වේ නම් එය දුක් වෙයි. යමෙක් දුක් වේ නම් එය අනාත්ම ය, යමෙක් අනාත්ම වේ නම් එය “තෙලෙ මාගේ නො වෙයි, තෙලෙ මම නො වෙමි, තෙලෙ මාගේ ආත්මය නො වේ” යි මෙසේ තෙලෙ ඇති සැබුයෙන් මනානුවණීන් දැක්ක යුතු ය.

සොතං අනිච්චිතව. යදනිච්චිතව. තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා. යදනත්තා තං ‘නෙතං මම, නෙසො’හමස්මී, න මෙසො අත්තා’ති එවමෙතං යථාභුතං සම්මජ්ජන්ද්ංජාය දටියිබාං.

නැහැය අනිත්‍ය ය, යමෙක් අනිත්‍ය වේ නම් එය දුක් වෙයි. යමෙක් දුක් වේ නම් එය අනාත්ම ය. යමෙක් අනාත්ම වේ නම් එය “තෙලෙ මාගේ නො වෙයි. තෙලෙ මම නො වෙමි. තෙලෙ මාගේ ආත්මය නො වේ” යි මෙසේ තෙලෙ ඇති සැබුයෙන් මනානුවණීන් දැක්ක යුතු යි.

ඡිවහා අනිච්චා. යදනීච්චා. තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා. යදනත්තා තං ‘නෙතං මම, නෙසො’හමස්මී, න මෙසො අත්තා’ති එවමෙතං යථාභුතං සම්ම්පද්ධ්‍යාය ද්‍රියිඩ්බලං.

දිව අනිතාය ය, යමෙක් අනිතාය වේ නම එය දුක් වෙයි. යමෙක් දුක් වේ නම එය අනාත් ම ය. යමෙක් අනාත්ම වේ නම එය “තෙලෙ මාගේ නො වෙයි. තෙලෙ මම නො වෙමි, තෙලෙ මාගේ ආත්මය නො වේ” සි මෙසේ තෙලෙ ඇති සැටියෙන් මනානුවණින් දැක්ක යුතු ය.

කායෝ අනිච්චා. යදනීච්චා. තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා. යදනත්තා තං ‘නෙතං මම, නෙසො’හමස්මී, න මෙසො අත්තා’ති එවමෙතං යථාභුතං සම්ම්පද්ධ්‍යාය ද්‍රියිඩ්බලං.

කය අනිතාය ය, යමෙක් අනිතාය නම එය දුක් වෙයි, යමෙක් දුක් වේ නම එය අනාත්ම ය, යමෙක් අනාත්ම වේ නම එය “තෙලෙ මාගේ නො වෙයි, තෙලෙ මම නො වෙමි, තෙලෙ මාගේ ආත්මය නො වේ” සි මෙසේ තෙලෙ ඇති සැටියෙන් මනානුවණින් දැක්ක යුතු ය.

මනො අනිච්චා. යදනීච්චා. තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා. යදනත්තා තං ‘නෙතං මම, නෙසො’හමස්මී, න මෙසො අත්තා’ති එවමෙතං යථාභුතං සම්ම්පද්ධ්‍යාය ද්‍රියිඩ්බලං.

මනස අනිතාය ය, යමෙක් අනිතාය වේ නම එය දුක් වෙයි. යමෙක් දුක් වේ නම එය අනාත්ම ය, යමෙක් අනාත්ම වේ නම එය “තෙලෙ මාගේ නො වෙයි, තෙලෙ මම නො වෙමි, තෙලෙ මාගේ ආත්මය නො වේ” සි මෙසේ තෙලෙ ඇති සැටියෙන් මනානුවණින් දැක්ක යුතු ය.

එවං පස්සං හික්ංබවේ, සුතවා අරියසාවකො වක්බූස්ම්මිසි නිබැඩුති, සොතස්ම්මිසි නිබැඩුති, සානස්ම්මිසි නිබැඩුති, ඡිවහායපි නිබැඩුති, කායස්ම්මිසි නිබැඩුති, මනස්ම්මිසි නිබැඩුති. නිබැඩු. විර්ජ්ජති, විරාග විමුච්චති, විමුත්තස්ම්. විමුත්තමිනි දාණු. හොති. ‘ඩිණා ජාති, වුසිත. බුජ්මවරියා, කත. කරණියා, නාපර. ඉංත්තායා’ති පජානාතිති.

මහණෙනි, මෙසේ දක්නා බහුගුත ආයුරීගාවක ඇසෙහි දු කලකිරෙයි. කනෙහි දු කලකිරෙයි. නැහැයෙහි දු කලකිරෙයි. දිවෙහි දු කලකිරෙයි. කයෙහි දු කලකිරෙයි. සිතෙහි දු කලකිරෙයි. (හේ) කලකිරෙන්නේ විරක්ත වෙයි. විරාග හේතුයෙන් (සසරින්) විමුක්ත වෙයි. විමුක්ත වත් මැ ‘විමුක්ත’ යැ යන ඇුනය උදාවෙයි, උත්පත්තිය සිඟා වියැ. බඩසර වැසැ නිමවන ලදී. කරණි කරන ලදී. මේ රහත්බව පිණිස කළයුතු අනෙක් කිසෙක් නැතැ යි නුවණින් දනියි.

1. 1. 2.

1. 1. 2.

අජ්ඝ්වත්තදුක්ඛපුත්ත්.

අජ්ඝ්වත්තදුක්ඛ සුතුය

2. සාවන්තීය—

2. සැටිත්තුවර—

වක්බූ. හික්ංබව දුක්ඛං. යං දුක්ඛං. තදනත්තා, යදනත්තා තං “නෙතං මම, නෙසො’හමස්මී, න මෙසො අත්තා”ති එවමෙතං යථාභුතං සම්ම්පද්ධ්‍යාය ද්‍රියිඩ්බලං.

මහණෙනි, ඇස දුක් වෙයි, යමෙක් දුක්වේ නම් එය අනාත්ම ය, යමෙක් අනාත්ම වේ නම් එය “තෙලෙ මාගේ නො වෙයි, තෙලෙ මම නො වෙමි, තෙලෙ මාගේ ආත්මය නො වේ” සි මෙසේ තෙලෙ ඇති සැටියෙන් මනානුවණීන් දැක්ක යුතු ය.

සොතං දුක්බං -පෙ- සානං දුක්බං -පෙ- ජීව්හා දුක්බා -පෙ- කායෝ දුක්බා -පෙ- මනා දුක්බා. යං දුක්බං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නෙතං මම, නොසා’හමස්මී, න මෙසා අත්තා”නි එවමෙතං යථාභුතං සම්ම්පද්ධාය ද්‍රියිබං.

කන දුක් ය, ... නැහැය දුක් ය, ... දිව දුක් ය ... කය දුක් ය ... සිත දුක් ය, යමෙක් දුක් වේ නම් එය අනාත්ම ය. යමෙක් අනාත්ම වේ නම් එය “තෙලෙ මාගේ නො වෙයි, තෙලෙ මම නො වෙමි, තෙලෙ මාගේ ආත්මය නො වේ” සි මෙසේ තෙලෙ ඇති සැටියෙන් මනානුවණීන් දැක්ක යුතු ය.

එවං පස්සං -පෙ- නාපරං ඉන්ත්තායානි පජානාතීති.

මෙසේ දක්නේ ... මේ රහන් බව පිණිස අනෙකෙක් නැති සි දැනගනී සි.

1. 1. 3.

1. 1. 3.

අඡ්කුත්තානත්තසුත්තං

අඡ්කුත්තානත්ත සූත්‍රය

3. සාචන්තීය—

3. සැවැන්නුවර—

වක්බුං හික්බලව, අනත්තා. යදනත්තා තං “නෙතං මම, නොසා’හමස්මී, න මෙසා අත්තා”නි එවමෙතං යථාභුතං සම්ම්පද්ධාය ද්‍රියිබං.

මහණෙනි, ඇස අනාත්ම ය, යමෙක් අනාත්ම වේ නම් එය “තෙලෙ මාගේ නො වෙයි. තෙලෙ මම නො වෙමි. තෙලෙ මාගේ ආත්මය නො වේ” සි මෙසේ තෙලෙ ඇති සැටියෙන් මනානුවණීන් දැක්ක යුතු ය.

සොතං අනත්තා -පෙ- සානං අනත්තා -පෙ- ජීව්හා අනත්තා -පෙ- කායෝ අනත්තා -පෙ- මනා අනත්තා. යදනත්තා තං ‘නෙතං මම, නොසා’හමස්මී, න මෙසා අත්තා’නි එවමෙතං යථාභුතං සම්ම්පද්ධාය ද්‍රියිබං.

කන අනාත්ම ය ... නැහැය අනාත්ම ය ... දිව අනාත්ම ය ... කය අනාත්ම ය ... මනස අනාත්ම ය, යමෙක් අනාත්ම නම් එය “තෙලෙ මාගේ නො වෙයි. තෙලෙ මම නො වෙයි. තෙලෙ මාගේ ආත්මය නො වේ” සි මෙසේ තෙලෙ ඇති සැටියෙන් මනානුවණීන් දැක්ක යුතු ය.

එවං පස්සං -පෙ- නාපරං ඉන්ත්තායා’නි පජානාතීති.

මෙසේ දක්නේ ... මේ රහන් බව පිණිස අනෙකෙක් නැතැ සි දැන ගනී සි.

1. 1. 4.

1. 1. 4.

බාහිරානිව්වසුත්තා

බාහිරානිව්ව සූත්‍රය

4. සාචන්දීය—

4. සැවැන්ත්‍රුවර—

රුපං හික්බලේ, අනිව්වං. යදනිව්වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා. යදනත්තා තං ‘නෙතං මම, නෙසො’හමස්මී, න මෙසො අත්තා’ති එවමෙතං යථාභුතං සම්මජ්ජක්දකාය දටියිබාං.

මහණෙනි, රුපය අනිතාය ය, යමෙක් අනිතාවේ නම් එය දුක් වෙයි, යමෙක් දුක් වේ නම් එය අනාත්ම ය, යමෙක් අනාත්ම වේ නම් එය “තෙලෙ මාගේ නො වෙයි. තෙලෙ මම නො වෙමි, තෙලෙ මාගේ ආත්මය නො වේ” සි මෙසේ තෙලෙ ඇති සැටියෙන් මනාත්‍රුවණීන් දැක්ක යුතු ය.

සද්දා -පෙ- ගන්ඩා -පෙ- රසා -පෙ- එඟාවියිබා -පෙ- ධම්මා අනිව්වා. යදනිව්වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා. යදනත්තා තං ‘නෙතං මම, නෙසො’හමස්මී, න මෙසො අත්තා’ති එවමෙතං යථාභුතං සම්මජ්ජක්දකාය දටියිබාං.

සද ... ගද ... රස ... පහස් ... දහම් අනිස ය, යමෙක් අනිස වේ නම් එය දුක් ය, යමෙක් දුක් වේ නම් එය අනාත් ය, යමෙක් අනාත් වේ නම් එය “මෙ මාගේ නො වෙයි, මෙ මම නො වෙමි, මෙ මාගේ ආත්මය නො වේ” සි මෙසේ මෙය තතුසේ මනාත්‍රුවණීන් දැක්ක යුතුයි.

එවං පස්සං හික්බලේ, සුතවා අරියසාවකා රුපෙසුපි නිබිඩ්නැති, සද්දෙසුපි නිබිඩ්නැති, ගනෙසුපි නිබිඩ්නැති, රසෙසුපි නිබිඩ්නැති, එඟාවියිබෙසුපි නිබිඩ්නැති, ධම්මෙසුපි නිබිඩ්නැති. නිබිඩ්ද. විර්ජ්ජති, විරාගා විමුවිවති, විමුත්තස්මී. විමුත්තමිති කදාණා භාති. ‘ඩිණා ජාති, වූසිතං බුහ්මවරියං, කතං කරණීයං, නාපරං ඉන්ත්තායා’ති පජානාතීති.

මහණෙනි, මෙසේ දක්නා බහුගුත අරිසවු රුපයෙහි දු කලකිරෝයි, ගබ්දයෙහි දු කලකිරෝයි, ගලේහි දු කලකිරෝයි, රසෙහි දු කලකිරෝයි, පහස්හි දු කලකිරෝයි, දහම්හි දු කලකිරෝයි, කලකිරෝන්නේ නො ඇලෙයි. නො ඇල්ලෙන් සසරින් මිදෙයි. මිදුණු කළේහි ‘මිදිණැ’යි දැනීම වෙයි. ජාතිය ක්ෂීණ විය, බණ්ඩර වැස නිමවන ලද. කටයුතු කරන ලද. මේ රහත් බව පිණීස අනෙකෙක් තැනැ”සි දැනාගනි සි.

1. 1. 5.

1. 1. 5.

බාහිරදුක්බසුත්තා

බාහිරදුක්බ සූත්‍රය

5. සාචන්දීය—

5. සැවැන්ත්‍රුවර—

රුපා හික්බලේ, දුක්බා. ය. දුක්බ. තදනත්තා, යදනත්තා ත. ‘නෙත. මම, නෙසො’හමස්මී, න මෙසො අත්තා’ති, එවමෙත. යථාභුත. සම්පූර්ණය දටයාබැබැ.

මහණෙනි, රු දුක් ය, යමෙක් දුක් වේ නම් එය අනත් ය, යමෙක් අනත් වේ නම් එය “මේ මාගේ නො වෙයි මේ මම නො වෙමි. මේ මාගේ ආත්මය නො වේ”යි මෙසේ මෙය තතුසේ මනා තුවණීන් දැක්ක යුතු යි.

සද්ධා -පෙ- ගනු -පෙ- රසා -පෙ- ලොටියබා -පෙ- ධම්මා දුක්ඛා. ය. දුක්ඛං තදනත්තා. යදනත්තා ත. ‘නෙත. මම, නෙසො’හමස්මී, න මෙසේ අත්තා’ති එවමෙත. යලාභුත. සම්මූජ්පක්ෂාය දියිබා. එව. පසේ. -පෙ- තාපර. ඉතුත්තායාති පරානාතිති.

සය ගද ... පහස් ... දැහම් දුක් ය, යමෙක් දුක් වේ නම එය අනත් ය, යමෙක් අනත් වේ නම එය “මෙම මාගේ නො වෙයි, මෙම මම නො වෙමි, මෙම මාගේ ආත්මය නො වේ” යි. මෙසේ මෙය තත්ත්වයේ මනානුවකින් දැක්ක යුතු යි. මෙසේ දක්නේ ... මේ රහත් බව පිණිස අනෙකුක් තැනැ යි දැනාගනී යි.

1. 1. 6.

1. 1. 6.

ବାହିରାନତ୍ତ୍ଵକ୍ଷେତ୍ର

ବାହିରାନନ୍ଦ ଷ୍ଟ୍ରେଚ

6. සාචක්‍රීය.—

6. සැවැත්තුවර-

රුපා හික්බවේ, අනත්තා. යදනත්තා තේ ‘නෙත්. මම, නෙසො’හමස්මී, න මෙසො අත්තා’ත් එවමෙන. යථාභ්‍යතා. සම්මත්පරිදිකාය ද්‍රව්‍යබිබේ.

මහතෙනි, රු අනත් ය, යමෙක් අනත් වේ නම් එය ‘මේ මාගේ’ නො වෙයි, මේ මම නො වෙමි, මේ මාගේ ආත්මය නො වේ’යි මෙසේ මෙය තත්ත්වේ මනානුවහින් දැක්ක යුතුයි.

සිද්ධා -පෙ- ගනු -පෙ- රසා -පෙ- එවාටියිබිබා -පෙ- ධම්මා අනත්තා. යදනත්තා ත. ‘නෙත. මම, නෙසේ’හමස්මී, න මෙසේ අත්තා’නී එවමෙත. යථාභ්‍යත. සම්මූජ්පක්කාය ද්වියිබිබා.

සිද ... ගද ... රස ... පහස් ... දහම් අනත් ය, යමක් අනත් වේ නම් එය ‘මෙම මාගේ’ නො වෙයි, මෙම මම නො වෙමි, මෙම මාගේ ආත්මය නො වේ’යි මෙසේ මෙය තත්ත්වයේ මත්තානුවණීන් දැක්ක යතු යි.

ඒවා පස්සේ - ගෙ- නාපර. ඉකුත්තායාති පජානාතීති.

මෙසේ දක්නේ ... මේ රහත් බව පිණිස අනෙකුක් තැනි හි දැනගති යි.

1. 1. 7.

1.1.7.

දුතිය අජ්ංකිත්තානිව්වසුත්ත。

දුනිය අජ්ංකවත්තානිව්ව සූත්‍රය

7. සාචනීය—

7. සැවැත්තුවර—

වක්බූං හික්බලව, අනිවිව් අතීතානාගතං, කො පන වාදෙන පවත්ප්පන්නස්ස, එව් පස්ස් හික්බලව, සුතවා අරියසාවකා අතීතස්ම්.1 වක්බූස්ම්. අනපෙබා2 භෞති. අනාගතං වක්බූං නාහිනයුති, පවත්පන්නස්ස වක්බූස්ස නිබැඩාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නො භෞති.

මහණනි, අතීත වූ ද, අනාගත වූ ද ඇස අනිස ය. පවත්නා රුපය පිළිබඳ ව කිනම් කථාවේක් ද, මහණනි, මෙසේ දක්නා බහුගුත අරිසවු ඉකුත් ඇසෙහිත් නිරපේක්ශ වෙයි. අනාගත ඇස නො පතයි. පවත්නා ඇස පිළිබඳ ව නිරවේදය පිණිස නො ඇල්ම පිණිස නිරෝධය පිණිස පිළිපන්නේ වෙයි.

සොතං අනිවිව් -පෙ- සානා අනිවිව් -පෙ- ජීව්හා අනිවිවා අතීතානාගතං. කො පන වාදෙන පවත්පන්නාය, එව් පස්ස් හික්බලව, සුතවා අරියසාවකා අතීතාය ජීව්හාය අනපෙබා භෞති, අනාගතං ජීව්හං නාහිනයුති, පවත්පන්නාය ජීව්හාය නිබැඩාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නො භෞති.

කන අනිස ය ... නැහැය අනිස ය ... ඉකුත් වූ ද නො පැමිණියා වූ ද දිව අනිස ය, පවත්නා දිව පිළිබඳ ව කිනම් කථාවේක් ද, මහණනි, මෙසේ දක්නා බහුගුත අරිසවු ඉකුත් දිවෙහි නිරපේක්ශ වෙයි. අනාගත වූ දිව නො පතයි. පවත්නා දිවෙහි කළකිරීම පිණිස නො ඇල්ම පිණිස නිරෝධය පිණිස පිළිපන්නේ වෙයි.

කායෝ අනිවිවා -පෙ- මනො අනිවිවා අතීතානාගතො, කො පන වාදෙන පවත්පන්නස්ස, එව් පස්ස් හික්බලව, සුතවා අරියසාවකා අතීතස්ම්. මනස්ම්. අනපෙබා භෞති, අනාගතං මනං නාහිනයුති, පවත්පන්නස්ස මනස්ස නිබැඩාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නො භෞතිනි.

කය අනිස ය ... ඉකුත් වූ ද නො පැමිණියා වූ ද මනස අනිස ය. වත්මාන මනසහි කිනම් කථා යැ, මහණනි, මෙසේ දක්නා බහුගුත අරිසවු අතීත මනසෙහි නිරපේක්ශ වෙයි. අනාගත මනස නො පතයි. වත්මාන මනසෙහි කළකිරීම පිණිස නො ඇල්ම පිණිස නිරෝධය පිණිස පිළිපන්නේ වෙයි.

1. 1. 8.

1. 1. 8.

දුතිය අංශකත්තදුක්බසුත්ත.

දුතිය අංශකත්තදුක්බ සුතුය

8. සාචනීය—

8. සැවැත්තුවර—

වක්බූං හික්බලව, දුක්බං අතීතානාගතං. කො පන වාදෙන පවත්පන්නස්ස. එව් පස්ස් හික්බලව, සුතවා අරියසාවකා අතීතස්ම්. වක්බූස්ම්. අනපෙබා භෞති, අනාගතං වක්බූං නාහිනයුති, පවත්පන්නස්ස වක්බූස්ස නිබැඩාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නො භෞති -පෙ- මනො දුක්බා අතීතානාගතො, කො පන වාදෙන පවත්පන්නස්ස. එව් පස්ස් හික්බලව සුතවා අරියසාවකා අතීතස්ම්. මනස්ම්. අනපෙබා භෞති, අනාගතං මනං නාහිනයුති, පවත්පන්නස්ස මනස්ස නිබැඩාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නො භෞතිනි.

මහණෙනි, අතීත වූ ද, අනාගත වූ ද, ඇස දක් ය. පවත්නා ඇසෙහි කිනම් කරාවෙක් ද, මහණෙනි, මෙසේ දක්නා ගැඹවත් අතීත වූ ඇසෙහි නිරපේක්ෂ වෙයි. අනාගත වූ ඇස නො පතයි. පවත්නා ඇසෙහි කලකිරීම පිණිස නො ඇල්ම පිණිස නිරෝධය පිණිස පිළිපන්නේ වෙයි ... අතීතානාගත මනස දක් ය. පවත්නා මනසෙහි කවර කරා යැ, මහණෙනි, මෙසේ දක්නා ගැඹවත් අරිසවූ අතීත මනසෙහි නිරපේක්ෂ වෙයි. අනාගත වූ මනස නො පතයි. පවත්නා මනසෙහි කලකිරීමට නො ඇල්මට නිරෝධයට පිළිපන්නේ වෙයි.

1. 1. 9.

1. 1. 9.

දුතිය අංශක්ත්තානතත සුත්ත්.

දුතිය අංශක්ත්තානත්ත සුත්තය

9. සාච්‍යාච්ඡා—

9. සැවැන්තුවර—

වක්බුං ඩික්බලේ, අනත්තා අතීතානාගතං. කො පන වාදා පව්චුජ්පන්නස්ස. එව්. පස්ස. ඩික්බලේ, සුතවා අරියසාවකො අතීතස්ම්. වක්බුස්ම්. අනපෙබා හොති. අනාගත. වක්බුං නාහිනයුති. පව්චුජ්පන්නස්ස වක්බුස්ස නිබ්ඩුය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නො හොති. සොත්. අනත්තා අතීතානාගතං. කො පන වාදා පව්චුජ්පන්නස්ස -පෙ- සානා. අනත්තා අතීතානාගතං. කො පන වාදා පව්චුජ්පන්නස්ස -පෙ- පිවිහා අනත්තා අතීතානාගතා. කො පන වාදා පව්චුජ්පන්නාය. -පෙ- පටිපන්නො හොති. මතො අනත්තා අතීතානාගතො කො පන වාදා පව්චුජ්පන්නස්ස, එව්. පස්ස. ඩික්බලේ සුතවා අරියසාවකො අතීතස්ම්. මනස්ම්. අනපෙබා හොති, අනාගත. මන. නාහිනයුති, පව්චුජ්පන්නස්ස මනස්ස නිබ්ඩුය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නො හොතිනි.

මහණෙනි, අතීතානාගත වූ ඇස අනත් ය. පවත්නා ඇසෙහි කිනම් කරා ද, මහණෙනි, මෙසේ දක්නා බහුගුත අරිසවූ අතීත වූ ඇසෙහි නිරපේක්ෂ වෙයි. අනාගත වූ ඇස නො පතයි. පවත්නා ඇසෙහි කලකිරීම පිණිස නො ඇල්ම පිණිස නිරෝධය පිණිස පිළිපන්නේ වෙයි. කන අනත් ය. පවත්නා කනෙහි කවර කරාවෙක් ද ... අතීතානාගත වූ තැහැය අනත් ය, පවත්නා තැහැයෙහි කවර කරා යැ ... අතීතානාගත වූ දිව අනත් ය. පවත්නා දිවෙහි කවර කරා යැ ... පිළිපන්නේ වෙයි. අතීතානාගත වූ මනස අනත් ය. පවත්නා මනසෙහි කවර කරා යැ මහණෙනි, මෙසේ දක්නා බහුගුත අරිසවූ අතීත වූ මනසෙහි නිරපේක්ෂ වෙයි. අනාගත වූ මනස නො පතයි. පවත්නා මනසෙහි කලකිරීම පිණිස නිරෝධය පිළිපන්නේ වෙයි.

1. 1. 10.

1. 1. 10.

දුතිය බාහිරානිවිවසුත්ත්.

දුතිය බාහිරානිවිව සුත්තය

10. සාච්‍යාච්ඡා—

10. සැවැන්තුවර—

රුපා හික්බලට, අනිව්‍යා අතීතානාගතා. කො පන වාදේ පවිච්චන්නානා, එව්. පස්සේ. හික්බලට, සූතවා අරියසාවකො අතීතෙසු රුපෙසු අනපෙබා භෞති, අනාගතෙ රුපෙ නාහිනයුති, පවිච්චන්නානා. රුපානා නිබැඩාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නො භෞති. සද්දා -පෙ- ගන්ඩා -පෙ- රසා -පෙ- එංටිය්බ්‍රා -පෙ- ධම්මා අනිව්‍යා අතීතානාගතා. කො පන වාදේ පවිච්චන්නානා, එව්. පස්සේ. හික්බලට, සූතවා අරියසාවකො අතීතෙසු ධම්මෙසු අනපෙබා භෞති, අනාගතෙ ධම්මෙ නාහිනයුති, පවිච්චන්නානා. ධම්මානා නිබැඩාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නො භෞතිති.

මහණෙනි, අතීතානාගතවූ රුප අනිසය. පවත්නා රුප පිළිබඳ ව කිනම් කාලා ද. මහණෙනි, මෙසේ දක්නා බහුගුත අරිසවු අතීත රුපයෙහි නිරපේශී වෙයි. අනාගත රුප නො පතයි. පවත්නා රුපයෙහි කලකිරීම පිණිස නො ඇල් ම පිණිස නිරෝධය පිණිස පිළිපන්නේ වෙයි. සද ... ගද ... රස ... පහස් ... අතීත අනාගත දහම් අනිස ය. පවත්නා දහම් පිළිබඳ ව කවර කාලා ද, මහණෙනි, මෙසේ දක්නා ඉතුවත් අරිසවු ඉකුත් දහම්හි නිරපේශී වෙයි. අනාගත දහම් නො පතයි. පවත්නා දහම්හි කලකිරීමට නො ඇල්මට නිරෝධයට පිළිපන්නේ වෙයි.

1. 1. 11.

1. 1. 11.

දුනිය බාහිරදුක්බසුන්ත.

දුනිය බාහිරදුක්බ සූතුය

11. සාචන්වීය—

11. සැවැන්තුවර—

රුපා හික්බලට, දුක්බා අතීතානාගතා. කො පන වාදේ පවිච්චන්නානා, එව්. පස්සේ. හික්බලට, සූතවා අරියසාවකො අතීතෙසු රුපෙසු අනපෙබා භෞති අනාගතෙ රුපෙ නාහිනයුති පවිච්චන්නානා. රුපානා නිබැඩාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නො භෞති, සද්දා -පෙ- ගන්ඩා -පෙ- රසා -පෙ- එංටිය්බ්‍රා -පෙ- ධම්මා දුක්බා අතීතානාගතා. කො පන වාදේ පවිච්චන්නානා, එව්. පස්සේ. හික්බලට, සූතවා අරියසාවකො අතීතෙසු ධම්මෙසු අනපෙබා භෞති, අනාගතෙ ධම්මෙ නාහිනයුති, පවිච්චන්නානා. ධම්මානා නිබැඩාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නො භෞතිති.

මහණෙනි, අතීතානාගත රුප දුක් ය. පවත්නා රුප පිළිබඳ ව කවර කාලා ද, මහණෙනි, මෙසේ දක්නා බහුගුත අරිසවු අතීත රුපයෙහි නිරපේශී වෙයි. නො පැමිණි රුප නො පතයි. පවත්නා රුපයෙහි කලකිරීම පිණිස නො ඇල්ම පිණිස නිරෝධය පිණිස පිළිපන්නේ වෙයි. සද ... ගද ... රස ... පහස් ඉකුත් නො පැමිණි දහම් දුක් ය. පවත්නා රු පිළිබඳ ව කවර කාලා යැ, මහණෙනි, මෙසේ දක්නා බහුගුත අරිසවු ඉකුත් දහම්හි නිරපේශී වෙයි. නො පැමිණි දහම් නො පතයි. පවත්නා දහම්හි කලකිරීම පිණිස නිරෝධය පිණිස පිළිපන්නේ වේ.

1. 1. 12.

1. 1. 12.

දුතිය බාහිරානත්තසුත්ත.

දුතිය බාහිරානත්ත සූත්‍රය

12. සාච්ඡීය—

12. සැවැන්තුවර—

රුපා හික්බවේ, අනත්තා අතීතානාගතා, කො පන වාද්‍ය පවිච්චන්නානා, එව් පස්ස්. හික්බවේ, සූතවා අරියසාවකො අතීතෙසු රුපෙසු අනපෙබා භොති, අනාගතේ රුපෙ නාහිනැයි, පවිච්චන්නානා. රුපානා නිබැඩාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නො භොති. සද්දා -පෙ- ගංඩා -පෙ- රසා -පෙ- තොටියිබා -පෙ- ධම්මා අනත්තා අතීතානාගතා, කො පන වාද්‍ය පවිච්චන්නානා, එව් පස්ස්. හික්බවේ, සූතවා අරියසාවකො අතීතෙසු ධම්මෙසු අනපෙබා භොති, අනාගතේ ධම්මෙ නාහිනැයි, පවිච්චන්නානා. ධම්මානා නිබැඩාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නො භොතිනි.

මහණෙනි, අතීතානාගත රුප අනත් ය. පවත්නා රුපයෙහි කවර කලා ද, මහණෙනි, මෙසේ දක්නා බහුගුත අරිසවු ඉකුත් රුපයෙහි නිරපේක්ෂ වෙයි. නො පැමිණි රුප නො පතයි. පවත්නා රුපයෙහි කලකිරීම පිණිස නො ඇල්ල පිණිස නිරෝධය පිණිස පිළිපන්නේ වේ. සද් ... ගද් ... රස් ... පහස් ... අතීත අනාගත දහම් අනත් ය. පවත්නා දහම් පිළිබඳ ව කවර කලාවක් ද, මහණෙනි, මෙසේ දක්නා ගුත්වත් අරිසවු ඉකුත් දහමිනි නිරපේක්ෂ වෙයි. නො පැමිණි දහම් නො පතයි. පවත්නා දහමිනි කලකිරීම පිණිස නො ඇල්ල පිණිස නිරෝධය පිණිස පිළිපන්නේ වේ.

අනිව්වත්ගා පයුමො.

පළමුවැනි අනිව්වත් දී.

තස්සුද්දානා:

එහි උද්දානය:

අනිව්ව. දුක්බ. අනත්තා ව තයා අජ්ංකත්තබාහිරා

යදානිව්වෙන තයා වුත්තා තෙ තෙ අජ්ංකත්තබාහිරා.

අනිව්ව යැ දුක්බ යැ අනත්ත යැ දී සූත්‍රයෝ තුන් දෙනෙකි. ඔහු අජ්ංකත්තබාහිර-වගයෙන් සිටින්. ‘යදානිව්ව’ ගබාදයෙන් වෙන් කොට කිසු සූත්‍රයෝ ද තුන්දෙනෙකි. ඔහු ද අජ්ංකත්තබාහිර-වගයෙන් සිටින් (අජ්ංකත්තබාහිර-හේදයෙන් දෙළාස් දෙනෙකි.)